การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษา สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต

A Study on Chinese Vocabulary Learning Strategies of Students Majoring in Chinese at Rangsit University

พิสิษฐพัฒน์ ปัญญาเร็ว ทองเปลว[1] / ณฐ บุญธนาธีรโชติ[2] / ชุติมา ภู่ทอง[3] / ปารดา รัตนภิญโญภาส[4]

Phisitthaphat Panyarew Thongpleaw [1] / Nuttha Bunthanatheerachot [2] / Chutima Phutong [3] / Parada Rattanapinyopast [4]

[1,2] อาจารย์ประจำ ภาควิชาภาษาจีน วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

[1,2]Instructor of Chinese Language Department, College of Liberal art Rangsit University

[3,4]นักศึกษา ภาควิชาภาษาจีน วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

[3,4]Student of Chinese Language Department, College of Liberal art Rangsit University

*Corresponding author Email: [1]phisitthaphat.t@rsu.ac.th, [2]nuttha.b@rsu.ac.th, [3]chutima.ph60@rsu.ac.th, [4]parada.r60@rsu.ac.th

(Received: March 28, 2022; Revised: May 15, 2022; Accepted: November 1, 2022)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต และเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีกำหนดโควตา และใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 220 ชุด ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิตมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยภาพรวมในระดับ มาก และจากการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า กลวิธีที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือ กลวิธีใช้อภิปัญญา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และกลวิธีที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุดคือ กลวิธีความรู้และความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.33 จากการวิเคราะห์ เป็นรายข้อของกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ทั้ง 6 กลวิธีแล้ว พบว่า กลวิธีใช้อภิปัญญาและกลวิธีการเสริมและการทดแทนเป็นด้านที่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิตใช้และให้ความสำคัญมากที่สุดเป็นสองอันดับแรก

คำสำคัญ: กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ คำศัพท์ภาษาจีน นักศึกษาสาขาภาษาจีน

Abstract

The objectives of this study are to investigate the Chinese vocabulary learning strategies employed by the undergraduate students majoring in Chinese at Rangsit University as well as to improve the quality of Chinese language teaching and learning based upon the results of this study. This study employed quantitative research methods. The sample size was specified by the quota sampling method. The instrument used was 220 questionnaires. The statistics used in the data analysis included percentage, mean, and standard deviation. The results of the study revealed that the target group generally employed Chinese vocabulary learning strategies at a high level. When considering the vocabulary learning strategies in each category, it was discovered that the target group employed the metacognitive strategies with the highest frequency, 3. 81, and the knowledge and comprehension strategies with the lowest frequency, 3.33. Furthermore, it was also found that the metacognitive strategies and the compensation strategies were considered the two most important vocabulary learning strategies, respectively.

Keywords: Vocabulary learning strategies, Chinese vocabulary, Students majoring in Chinese language

บทนำ

ย้อนเวลากลับไปเมื่อ 40 ปีก่อน การเปิดหลักสูตรภาษาจีนในประเทศไทยสืบเนื่องจากเหตุผลทางการเมือง แม้การเรียนการสอนภาษาจีนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจะเปิดการเรียนการสอนมายาวนาน แต่ในขณะเดียวกันก็มีช่วงที่รัฐบาลสั่งห้ามจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ต่อมาหลังจากที่รัฐบาลมีนโยบายเปิดกว้างอนุญาตให้มีการเรียนการสอนภาษาจีน จึงมีโรงเรียนสอนภาษาจีนเกิดขึ้นจำนวนมาก ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษานับได้ว่าเป็นช่วงที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว สำหรับระดับอุดมศึกษานั้น ภาษาจีนเริ่มได้รับความสนใจและได้รับความสำคัญมากขึ้น ในปี พ.ศ.2551 ภาษาจีนได้รับอนุญาตให้เป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักเลขาสภาการศึกษา, 2559) ดังนั้น หน่วยงานทางการศึกษาจึงได้กำหนดให้มีการเปิดการเรียนการสอนภาษาจีนในทุกระดับมากขึ้นทั่วประเทศ โดยกำหนดให้ในปี พ.ศ.2555 สถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐานทั่วทั้งประเทศเริ่มเปิดสอนภาษาจีนในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 โดยมีสาระสำคัญเพื่อมุ่งพัฒนาส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะสามารถผลิตบัณฑิตให้มีศักยภาพในการใช้ภาษาจีนในระดับสากลภายในปี พ.ศ.2558 ด้วย (สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ, 2553)

การเรียนภาษาจีนให้ได้ผลดีนั้น อันดับแรกต้องมีความชื่นชอบและความขยันอดทนและปฏิเสธไม่ได้ว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนและการจดจำคำศัพท์ แต่ถ้าเรียนอย่างมีขั้นตอนและมีความรักความชอบ จะรู้สึกเรียนง่ายมากขึ้น เพราะผู้ที่เรียนภาษาจีนแล้วประสบความสำเร็จก็มีจำนวนมากเช่นกัน ผู้เรียนภาษาจีนส่วนใหญ่มักจะตั้งคำถามว่า จำเป็นต้องรู้คำศัพท์จำนวนเท่าไรจึง

จะสามารถใช้งานได้ ประเด็นนี้ ทางสถาบันวิจัยการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยภาษาปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีนได้จัดลำดับความยากง่ายของคำศัพท์ในภาษาจีน โดยแบ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้บ่อยมากและคำศัพท์ที่ใช้บ่อยรองลงมามีจำนวนทั้งสิ้น 3,000 คำ การเรียนภาษาจีนเพื่อสามารถใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันนั้นต้องได้คำศัพท์ราว 3,000 – 5,000 คำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียนว่าสามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้เพียงใด แต่ถ้าต้องการให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น ก็ต้องเพิ่มพูนคลังคำศัพท์มากขึ้นตามลำดับ (นริศ วศินานนท์, 2549)

เป็นที่ทราบกันดีว่า กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา อีกทั้งมีประโยชน์ต่อผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากกลวิธีต่าง ๆ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ เรียนรู้ตลอดจนช่วยในการจดจำข้อมูลเพื่อเอาไว้ใช้ต่อไป (Nation, 2001 อ้างถึงใน พิมพร วัฒนากมลกุล และปรมินทร์ ประภาการ, 2562) และในปัจจุบันปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทยที่พบโดยทั่วไป ได้แก่ ผู้เรียนภาษาจีนชาวไทยประสบปัญหาในกระบวนการเรียนภาษาจีน จำนวนคำศัพท์ของผู้เรียนไม่ถึงเกณฑ์ระดับคำศัพท์ที่สำนักงานส่งเสริมการสอนภาษาจีนของรัฐบาลจีนกำหนดไว้ ซึ่งสาเหตุมาจากที่นักเรียนไทยส่วนใหญ่ขาดกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ที่ถูกต้อง (Yamei, 2008) นอกจากนี้การศึกษาของ Minghui (2012) ที่ศึกษาเรื่องสภาพการเรียนคำศัพท์สภาพการใช้กลยุทธ์การจำในการเรียนคำศัพท์ และทดสอบการรับรู้ของผู้เรียน พบว่า มีผู้เรียนชาวไทยส่วนน้อยที่จะสามารถใช้คำศัพท์ได้ในแง่ความหมายและไวยากรณ์อย่างถูกต้อง ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ในทุกระดับ ควรนำเอาคลังคำศัพท์มาใช้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งต้องใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ที่ถูกต้องด้วย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรที่อยู่ในแวดวงภาษาจีน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีนและการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทุกทักษะ ซึ่งปัจจัยสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีนที่ควรค่าแก่การศึกษาคือ กลวิธีการจำคำศัพท์ภาษาจีน นอกจากจะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยพัฒนาและต่อยอดสู่การพัฒนาทักษะอื่นแล้ว ยังเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยยกระดับมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อนำเอาสาระสำคัญและผลสรุปจากการศึกษามาต่อยอดเป็นองค์ความรู้ที่สามารถบูรณาการในการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของผู้สอน นอกจากนี้กรณีศึกษาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรของภาควิชาภาษาจีน และสามารถต่อยอดพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาจีนของประเทศไทยในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 - 4 สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาต่อไปในอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ชั้นปีที่ 1 - 4 ที่ลงทะเบียนในหลักสูตร 4 ปี จำนวน 346 คน และนักศึกษาโครงการศึกษาต่อต่างประเทศจำนวน 20 คน รวม 366 คน

โดยการศึกษานี้ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการกำหนดโควตา (Quota sampling) จำนวนร้อยละ 60 ของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 125 คน กลุ่มตัวอย่างคือ 75 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 101 คน กลุ่มตัวอย่างคือ 61 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 80 คน กลุ่มตัวอย่างคือ 48 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่างคือ 36 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 220 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 60 ของ จำนวนประชากร 346 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ชั้นปี ระยะเวลาในการเรียนภาษาจีน สถานการณ์การสอบ HSK และระดับที่เคยสอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้แบบอัตราส่วนประเมินค่า Rating Scales ซึ่งมีให้เลือก 5 ระดับ และนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นตามที่ได้รับจริง ซึ่งใช้การแปลความหมายตามเครื่องมือของ Linkert Scale (ปิยะนาถ พุมดวง, 2559: 22) ทั้งนี้ ข้อคำถามสามารถแบ่งออกได้เป็น 6 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ ได้แก่ 1) กลวิธีด้านการจดจำ 5 ข้อ 2) กลวิธีด้านความรู้และความเข้าใจ 5 ข้อ 3) กลวิธีการเสริมและการทดแทน 5 ข้อ 4) กลวิธีใช้อภิปัญญา 5 ข้อ 5) กลวิธีเชิงวิภาพหรือด้านจิตพิสัย 5 ข้อ และ 6) กลวิธีทางสังคม 5 ข้อ

2. วิธีการสร้างเครื่องมือ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎีกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของ Rebecca L.Oxford (1990) และมีการรวบรวมข้อมูลแนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้ศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อหาที่จะทำการวิจัย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์และปรับข้อคำถามให้เข้ากับวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาในปัจจุบัน และทำการตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และนำผลคะแนนไปวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ตามสูตร โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามดังนี้ สำหรับข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 -1.00 มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องพิจารณาปรับปรุงหรือตัดออก ซึ่งจากผลการตรวจสอบพบว่าข้อคำถามจาก

30 ข้อ มีค่าคะแนนเท่ากับ 1 จำนวน 27 ข้อ ค่าคะแนนเท่ากับ 0.66 จำนวน 2 ข้อ ค่าคะแนนเท่ากับ 0.33 จำนวน 1 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงข้อคำถามที่มีค่าคะแนนต่ำกว่า 0.50 ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

งานวิจัยนี้ได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การสำรวจข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งใช้การวิจัยเอกสาร นอกจากนี้ ยังใช้การรวบรวมข้อมูลทางสถิติ โดยใช้สูตร SUM ในการหาค่าร้อยละ ใช้สูตร AVERAGE ในการหาค่าเฉลี่ย และใช้สูตร STDEV หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำข้อมูลทางสถิติที่ได้มาวิเคราะห์ในรูปแบบการพรรณนา

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้มีการรวบรวมข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นจำนวนทั้งหมด 220 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ระดับชั้นปีที่ 1 - 4 โดยจำแนกเป็นระยะเวลาที่เรียนภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนมาแล้วเป็นระยะเวลา 3 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ระยะเวลามากกว่า 4 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ระยะเวลา 4 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 ระยะเวลาต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 ระยะเวลา 2 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 และระยะเวลา 1 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

นักศึกษาส่วนใหญ่เคยสอบวัดระดับภาษาจีน HSK จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 และไม่เคยสอบ HSK จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5

โดยมีนักศึกษาส่วนใหญ่เคยสอบ HSK ระดับ 4 มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 35 เคยสอบ HSK ระดับ 3 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 เคยสอบ HSK ระดับ 2 มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 เคยสอบ HSK ระดับ 5 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 เคยสอบ HSK ระดับ 1 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1 เคยสอบ HSK ระดับ 6 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 และไม่มีผลสอบ HSK จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกพบว่า นักศึกษาที่เคยสอบ HSK และไม่เคยสอบ HSK มีการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่ต่างกัน โดยนักศึกษาที่เคยสอบ HSK ระดับ 4 ซึ่งเป็นระดับที่มีการสอบมากที่สุด จากแบบสอบถามเลือกใช้กลวิธีการเสริมและการทดแทนมากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่ไม่เคยสอบ HSK เลือกใช้กลวิธีที่ใช้อภิปัญญามากที่สุด แต่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มดังกล่าว การเลือกใช้กลวิธีด้านความรู้และความเข้าใจน้อยที่สุดเหมือนกัน

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน

ผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิตระดับชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 220 คน โดยแสดงผลทั้งหมดเป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต ชั้นปีที่ 1 – 4

รูปแบบกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์	N	$\overline{X}$	S.D.	ระดับการใช้กลวิธี
กลวิธีโดยตรง				
1.กลวิธีการเสริมและการทดแทน	220	3.80	.84	มาก
2.กลวิธีการจำ	220	3.38	.82	ปานกลาง
3.กลวิธีด้านความรู้และความเข้าใจ	220	3.33	.92	ปานกลาง
กลวิธีโดยอ้อม				
4.กลวิธีใช้อภิปัญญา	220	3.81	.98	มาก
5.กลวิธีเชิงวิภาพหรือด้านจิตพิสัย	220	3.68	.93	มาก
6.กลวิธีด้านสังคม	220	3.44	.51	มาก
รวม	220	3.57	.66	มาก

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์อยู่ในระดับมาก 4 กลวิธี และอยู่ในระดับปานกลาง 2 กลวิธี โดยสามารถเรียงกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์จากมากไปน้อย ได้ดังนี้

1. กลวิธีใช้อภิปัญญา

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ภาพรวมในการใช้กลวิธีใช้อภิปัญญาจดจำคำศัพท์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.81 ($\overline{X}$ = 3.81) และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า มีอยู่ 4 ข้อ ที่อยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับ คือ 1) ฉันมีเป้าหมายชัดเจนที่จะพัฒนาทักษะภาษาจีน เช่น ฉันอยากจะดูซีรีย์จีนได้โดยไม่ต้องอ่านคำบรรยายภาษาไทย หรือฉันมีเป้าหมายที่จะไปทำงานที่ประเทศจีน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.05 ($\overline{X}$ = 4.05) 2) ฉันใช้วิธีในการจำคำศัพท์ภาษาจีนที่หลากหลาย เช่น การดูซีรีส์จีนและจดคำศัพท์จากซีรีส์ การอ่านหนังสือภาษาจีน การฟังเพลงจีน การท่องคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.97 ($\overline{X}$ = 3.97) 3) เมื่อไหร่ก็ตามที่ฉันได้ยินภาษาจีน ฉันมักจะตั้งใจฟังเสมอ เช่น เสียงประกาศภาษาจีนในสถานที่ต่าง ๆ หรือคลิปวีดีโอภาษาจีนในโซเชียลเน็ตเวิร์ค มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.90 ($\overline{X}$ = 3.90) 4) ฉันสังเกตการใช้ภาษาจีนที่ผิดพลาดของตัวเอง แล้วใช้ข้อสังเกตนั้นมาปรับปรุงตัวเองให้ใช้ภาษาจีนได้ดีขึ้น เช่น การจำลำดับขีดอย่างถูกต้องเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจำคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.83 ($\overline{X}$ = 3.83) สำหรับข้อที่มีการใช้ในระดับปานกลางมีเพียง 1 ข้อ คือ ฉันทดสอบความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ของตัวเองอยู่เสมอ เช่น ลองทำข้อสอบ HSK หรืออ่านหนังสือภาษาจีนโดยไม่ต้องใช้การแปลภาษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.30 ($\overline{X}$ = 3.30)

2. กลวิธีการเสริมและการทดแทน

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ภาพรวมในการใช้กลวิธีการเสริมและการทดแทนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.80 ($\overline{X}$ = 3.80) แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า มีอยู่ 1 ข้อ ที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ เมื่อเจอคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย ฉันจะค้นหาความหมายทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31 ($\overline{X}$ = 4.31) และด้านที่มีการใช้ระดับมากโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้แก่ 1) ฉันหาความหมาย

ของคำศัพท์จากพจนานุกรม แอปพลิเคชันแปลภาษา เช่น 大象 pleco google translate 百度翻译 HSK online มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.18 ($\overline{X}$ = 4.18) 2) เมื่อฉันนึกคำศัพท์ภาษาจีนไม่ออก ฉันจะพยายามอธิบายความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ เพื่อสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.63 ($\overline{X}$ = 3.63) 3) เมื่อฉันนึกคำศัพท์ภาษาจีนไม่ออก ก็จะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนกันมาแทน เช่น คำว่า 好的 ใช้เป็น 行 หรือ คำว่า 草率 ใช้เป็น 马马虎虎 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.45 ($\overline{X}$ = 3.45) และ 4) ฉันเดาคำศัพท์อย่างมีหลักการจากความรู้ที่เรียนมา เช่น หมวดนำตัวอักษรจีน หรืออักษรข้าง (偏旁) หรือ (部首) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.41 ($\overline{X}$ = 3.41)

3. กลวิธีเชิงวิภาพหรือด้านจิตพิสัย

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ภาพรวมในการใช้กลวิธีเชิงวิภาพหรือด้านจิตพิสัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.68 ($\overline{X}$ = 3.68) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ทั้งหมด 5 ข้อ อยู่ในระดับมาก โดยสามารถเรียงตามลำดับได้ ดังนี้ 1) ฉันมีการให้กำลังใจตัวเอง เมื่อจำคำศัพท์ได้ตามเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.79 ($\overline{X}$ = 3.79) 2) ฉันพยายามกระตือรือร้นในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 ($\overline{X}$ = 3.77) 3) ฉันมักจะเล่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะเรียนภาษาจีนให้ผู้อื่นฟังอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 ($\overline{X}$ = 3.75) 4) เมื่อไหร่ก็ตามที่ฉันกลัวที่จะใช้ภาษาจีน ฉันจะพยายามไม่กดดันตัวเอง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.58 ($\overline{X}$ = 3.58) และ 5) ฉันใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้มีสมาธิมากขึ้นในการจำคำศัพท์ เช่น การใช้เสียงดนตรี หรือเลือกช่วงเวลาในการจำคำศัพท์ที่เหมาะสมหรือการนั่งสมาธิก่อนการจำคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.51 ($\overline{X}$ = 3.51)

4. กลวิธีด้านสังคม

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ภาพรวมในการใช้กลวิธีด้านสังคม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.44 ($\overline{X}$ = 3.44) และเมื่อพิจารณารายข้อแล้ว พบว่า มีอยู่ 2 ข้อ อยู่ในระดับมาก คือ 1) เมื่อฉันฟังประโยคนั้น ๆ ไม่เข้าใจ ฉันจะขอให้ผู้พูดพูดช้าลงหรือพูดซ้ำอีกครั้ง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.07 ($\overline{X}$ = 4.07) และ 2) เวลาที่ฉันพูดภาษาจีนผิด ฉันมักจะให้อาจารย์แก้ไขข้อผิดพลาดอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ($\overline{X}$ = 3.64) และในอีก 3 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ 1) ฉันขอความช่วยเหลือจากเจ้าของภาษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับภาษาจีน เช่น การช่วยแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาจีน หรือถามความหมายของคำศัพท์ภาษาจีนที่ไม่ทราบ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.25 ($\overline{X}$ = 3.25) 2) เมื่อเจอปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ ฉันจะสอบถามกับอาจารย์ เช่น เมื่อเจอปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน แต่วิธีการใช้แตกต่างกัน เช่น คำว่า 有点儿 และ 一点儿 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ($\overline{X}$ = 3.19) และ 3) ฉันฝึกฝนภาษาจีนร่วมกับเพื่อนอยู่เสมอ เช่น สนทนากันเป็นภาษาจีนในชีวิตประจำวัน เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.07 ($\overline{X}$ = 3.07)

5. กลวิธีการจำ

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ภาพรวมในการใช้กลวิธีการจำอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.38 ($\overline{X}$ = 3.38) แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า มีอยู่ 2 ข้อ ที่อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับ ได้แก่ 1) ฉันทบทวนคำศัพท์โดยการคัดซ้ำหลาย ๆ รอบ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.84 ($\overline{X}$ = 3.84) และ 2) ฉันใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการช่วยจำคำศัพท์ใหม่ เช่น tiktok facebook wechat tantan เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.56 ($\overline{X}$ = 3.56) ส่วนอีก 3 ข้อ มีระดับการใช้กลวิธีอยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถเรียงตามคะแนน ได้แก่ 1) ฉันเชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์ใหม่และคำศัพท์เก่า มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.30

($\overline{X}$ = 3.30) 2) ฉันใช้วิธีการจดจำคำศัพท์ โดยการนำคำศัพท์มาแต่งประโยค มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.15 ($\overline{X}$ = 3.15) และ 3) ระหว่างการออกเสียงฉันใช้ท่าทางเพื่อให้จำคำศัพท์ได้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.05 ($\overline{X}$ = 3.05)

6. กลวิธีด้านความรู้และความเข้าใจ

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ภาพรวมในการใช้กลวิธีด้านความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.33 ($\overline{X}$ = 3.33) แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า มีอยู่ 2 ข้อ ที่อยู่ในระดับมาก คือ 1) เมื่อค้นหาคำศัพท์ที่ฉันไม่รู้ความหมาย ฉันมักจะทำความเข้าใจความหมายอื่น ๆ ของคำศัพท์คำนั้นด้วย เช่น 是 ที่แปลว่า “คือ” และสามารถแปลว่า “ใช่” ได้อีกด้วย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.95 ($\overline{X}$ = 3.95) และ 2) ฉันมักจะดูรายการหรือซีรีย์ที่เป็นบรรยายภาษาจีน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.42 ($\overline{X}$ = 3.42) นอกจากนี้มี 3 ข้อที่มีระดับการใช้กลวิธีอยู่ในระดับปานกลาง สามารถเรียงตามลำดับคะแนนได้แก่ 1) ฉันนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไปมาใช้บ่อย ๆ เพื่อให้จำได้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.35 ($\overline{X}$ = 3.35) 2) ฉันจำคำศัพท์โดยแยกหมวดหมู่คำศัพท์ เช่น สิ่งของ สถานที่ เงิน ประเทศ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.14 ($\overline{X}$ = 3.14) และ 3) ฉันจำคำศัพท์โดยแยกประเภทของคำศัพท์ เช่น คำกริยา คำนาม คำคุณศัพท์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.80 ($\overline{X}$= 2.80)

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยจากแบบสอบถาม พบว่า จากกลุ่มประชากรตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 220 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตระดับชั้นปีที่ 1-4 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนภาษาจีนเป็นระยะเวลา 3 ปี ร้อยละ 30.5 มากกว่า 4 ปี ร้อยละ 24.5 เรียนภาษาจีนมาแล้ว 4 ปี ร้อยละ 17.7 ระยะเวลาต่ำกว่า 1 ปี ร้อยละ 11.8 ระยะเวลา 2 ปี ร้อยละ 8.6 และระยะเวลา 1 ปี ร้อยละ 6.8 ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่ของสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต เคยสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ร้อยละ 60.5 ซึ่ง HSK ระดับ 4 เป็นระดับที่มีจำนวนนักศึกษาเคยสอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35 โดยกลวิธีที่นักศึกษากลุ่มดังกล่าวเลือกใช้ กลวิธีการเสริมและการทดแทน มากที่สุด และกลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยสอบวัดระดับภาษาจีน HSK รวมทั้งสิ้น ร้อยละ 39.5 ซึ่งกลวิธีที่นักศึกษากลุ่มดังกล่าวเลือกใช้มากที่สุดคือ กลวิธีอภิปัญญา และกลวิธีที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มดังกล่าวเลือกใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ

จากการศึกษา สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ผู้วิจัยได้ทำการจำแนกออกเป็น 2 กลวิธีใหญ่ ๆ คือ กลวิธีโดยตรงและกลวิธีโดยอ้อม ซึ่งกลวิธีโดยอ้อมเป็นกลวิธีที่ใช้มากกว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ($\overline{X}$ = 3.64) และกลวิธีโดยตรงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ($\overline{X}$=3.50) โดยสามารถจำแนกและสรุปเป็น 6 กลวิธีย่อย โดยเรียงตามลำดับกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ในแต่ละประเภทจากมากไปหาน้อย โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

กลวิธีโดยตรง (Direct Strategies) แบ่งออกได้เป็น 3 กลวิธีย่อย โดยเรียงลำดับตามคะแนนดังนี้

1. กลวิธีการเสริมและการทดแทน (Compensation strategies) มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 3.80) ซึ่งกลวิธีที่นักศึกษานิยมใช้มากเป็นอันดับแรก คือ เมื่อเจอคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย ฉันจะค้นหาความหมายจากพจนานุกรมหรือแอปพลิเคชั่นแปลภาษาต่าง ๆ ($\overline{X}$= 4.31)

อันดับรองลงมา คือ หาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม แอปพลิเคชันแปลภาษา เช่น 大象 pleco google translate 百度翻译 HSK online ($\overline{X}$ = 4.18) และอันดับที่ 3 คือ เมื่อฉันนึกคำศัพท์ภาษาจีนไม่ออก ฉันจะพยายามอธิบายความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ เพื่อสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ ($\overline{X}$= 3.63)

2. กลวิธีการจำ (Memory strategies) มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.38) ซึ่งกลวิธีที่นักศึกษานิยมใช้อันดับแรกคือ ฉันทบทวนคำศัพท์โดยการคัดซ้ำหลาย ๆ รอบ ($\overline{X}$ = 3.84) รองลงมาคือ ฉันใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการช่วยจำคำศัพท์ใหม่ เช่น tiktok facebook wechat tantan เป็นต้น ($\overline{X}$ = 3.56) และอันดับที่ 3 คือ ฉันเชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์ใหม่และคำศัพท์เก่า ($\overline{X}$ = 3.30)

3. กลวิธีด้านความรู้และความเข้าใจ (Cognitive strategies) มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.33) ซึ่งกลวิธีที่นักศึกษานิยมใช้อันดับแรก คือ เมื่อค้นหาคำศัพท์ที่ฉันไม่รู้ความหมาย ฉันมักจะทำความเข้าใจความหมายอื่น ๆ ของคำศัพท์คำนั้นด้วย เช่น 是 ที่แปลว่า “คือ” และสามารถแปลว่า “ใช่” ได้อีกด้วย ($\overline{X}$ = 3.95) รองลงมาคือ ฉันมักจะดูรายการหรือซีรีส์ที่เป็นบรรยายภาษาจีน ($\overline{X}$ = 3.42) และอันดับที่ 3 คือ ฉันนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไปมาใช้บ่อย ๆ เพื่อให้จำได้ ($\overline{X}$ = 3.35)

กลวิธีโดยอ้อม (Indirect strategies) แบ่งออกได้เป็น 3 กลวิธีย่อย โดยเรียงลำดับตามคะแนนดังนี้

1. กลวิธีใช้อภิปัญญา (Metacognitive strategies) มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.81) ซึ่งกลวิธีที่นักศึกษานิยมใช้อันดับแรก คือ ฉันมีเป้าหมายชัดเจนที่จะพัฒนาทักษะภาษาจีน เช่น ฉันอยากจะดูซีรีส์จีนได้โดยไม่ต้องอ่านคำบรรยายภาษาไทย หรือ ฉันมีเป้าหมายที่จะไปทำงานที่ประเทศจีน ($\overline{X}$ = 4.05) รองลงมาคือ ฉันใช้วิธีในการจำคำศัพท์ภาษาจีนที่หลากหลาย เช่น การดูซีรีส์จีนและจดคำศัพท์จากซีรีส์ การอ่านหนังสือภาษาจีน การฟังเพลงจีน การท่องคำศัพท์ ($\overline{X}$ =3.97) และอันดับที่ 3 คือ เมื่อไหร่ก็ตามที่ฉันได้ยินภาษาจีน ฉันมักจะตั้งใจฟังเสมอ เช่น เสียงประกาศภาษาจีนในสถานที่ต่าง หรือคลิปวีดีโอภาษาจีนในโซเชียลเน็ตเวิร์ค ($\overline{X}$ = 3.90)

2. กลวิธีเชิงวิภาพหรือด้านจิตพิสัย (Affective strategies) มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$= 3.68) ซึ่งกลวิธีที่นักศึกษานิยมใช้อันดับแรก คือ ฉันมีการให้กำลังใจตัวเอง เมื่อจำคำศัพท์ได้ตามเป้าหมาย ($\overline{X}$ = 3.79) รองลงมาคือ ฉันพยายามกระตือรือร้นในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ($\overline{X}$ = 3.77) และอันดับที่ 3 คือ ฉันมักจะเล่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นในขณะเรียนภาษาจีนให้ผู้อื่นฟังอยู่เสมอ ($\overline{X}$ = 3.75)

3. กลวิธีด้านสังคม (Social strategies) มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.44) ซึ่งกลวิธีที่นักศึกษานิยมใช้อันดับแรก คือ เมื่อฉันฟังประโยคนั้น ๆ ไม่เข้าใจ ฉันจะขอให้ผู้พูดพูดช้าลงหรือพูดซ้ำอีกครั้ง ($\overline{X}$ = 4.07) รองลงมา คือ เวลาที่ฉันพูดภาษาจีนผิด ฉันมักจะให้อาจารย์แก้ไขข้อผิดพลาดอยู่เสมอ ($\overline{X}$ = 3.64) และอันดับที่ 3 คือ ฉันขอความช่วยเหลือจากเจ้าของภาษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับภาษาจีน เช่น การช่วยแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาจีน หรือถามความหมายของคำศัพท์ภาษาจีนที่ไม่ทราบ ($\overline{X}$ = 3.25)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาในสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งมีความเกี่ยวโยงกับกระบวนการการเรียนรู้และการฝึกฝนทักษะด้านต่าง ๆ ในการเรียนภาษาจีน ทั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถนำเสนอการอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. จากข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาในสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานการเรียนภาษาจีนไม่ต่ำกว่า 1 ปี และสูงสุดมากกว่า 4 ปี และส่วนใหญ่เคยผ่านการสอบวัดระดับภาษาจีนมาแล้ว โดยมีจำนวนร้อยละ 35 ที่ผ่านการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK 4 มาแล้ว สอดคล้องกับความสำคัญของการวัดระดับ HSK 4 ซึ่งนับเป็นการสอบวัดระดับที่เป็นมาตรฐานทางภาษาจีนที่นานาประเทศยอมรับ และนำไปใช้ในการสมัครงานหรือศึกษาต่อต่างประเทศ ซึ่งจะเป็น HSK ระดับ 4 ขึ้นไป ผู้ที่สอบผ่านในระดับนี้ถือว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารและนำไปประยุกต์ใช้กับเรื่องอื่น ๆ ได้ (สุพิชฌาย์ ทวีธนวิริยา สุกัญญา วศินานนท์ และ Liu Jiaxiang, 2559) จากการสำรวจข้อมูลเพิ่มเติมพบว่า ภาควิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิตกำหนดให้นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ขึ้นไปเข้าร่วมการทดสอบวัดระดับภาษาจีนสากล HSK ระดับที่ 4 เป็นประจำทุกปี ซึ่งนอกจากจะมีความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพและการแข่งขันในระดับสากลแล้ว ยังสามารถมีส่วนช่วยเพิ่มทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ที่นอกเหนือจากตำราเรียนได้อีกด้วย

จากการสำรวจพบว่า ผู้ที่มีคะแนน HSK 4 ส่วนใหญ่เลือกใช้กลวิธีการเสริมและการทดแทน ซึ่งเป็นวิธีที่ผู้วิจัยคิดเห็นว่าสอดคล้องกับการเตรียมตัวสอบ HSK ด้วย กล่าวคือ กลวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียน มีความรู้สึกอยากเอาชนะข้อจำกัดในการพูดและการเขียนของตนเอง ซึ่งผู้เรียนอาจจะเลือกใช้เครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ ในการเรียนรู้ เช่น ผู้เรียนสามารถหาความหมายของคำศัพท์ HSK ผ่านแอพพลิเคชันของจีนหรือผู้เรียนมักจะพยายามนำคลังคำศัพท์ที่ตัวเองมีมาอธิบายด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนคำศัพท์ การใช้ท่าทางประกอบ ซึ่งในการสอบ HSK ก็มีส่วนที่ต้องใช้คลังคำศัพท์ที่รู้สึกหรือจำได้มาใช้ในการแต่งประโยคบทสนทนาหรือช่วยในการแปลด้วย นักศึกษาที่ต้องการสอบ HSK จำเป็นต้องเตรียมตัวด้วยการหาวิธีการเสริมหรือการทดแทนสิ่งที่เคยรู้เรียนเดิม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอบมากยิ่งขึ้น

สำหรับนักศึกษาที่ไม่เคยสอบ HSK ส่วนใหญ่จะเลือกใช้กลวิธีอภิปัญญาในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน โดยมุ่งสนใจเรียนรู้และประเมินการเรียนรู้ของตนเอง ผู้วิจัยคิดเห็นว่า นักศึกษาที่อยู่ในช่วงการเตรียมตัวสอบ HSK และผู้ที่มีพื้นฐานภาษาจีนน้อย จำเป็นต้องมีความตั้งใจและประเมินความสามารถของตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถคาดการณ์แนวโน้มพัฒนาการทางภาษา เพื่อนำไปใช้ในการสอบหรือการเรียนที่สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในด้านกลวิธีอภิปัญญาจะมีวิธีการที่ใช้สำหรับการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การตั้งเป้าหมายการชมซีรีย์โดยไม่มีคำบรรยายใต้ภาพ การจดคำศัพท์ภาษาจีนจากการร้องเพลงหรือชมภาพยนตร์ เป็นต้น ดังนั้น ผู้ที่ไม่เคยสอบ HSK หรือผู้ที่มีพื้นฐานน้อยส่วนใหญ่จึงเลือกใช้วิธีมุ่งมั่นและหมั่นประเมินเพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับภาษาจีนของตนเองให้สูงขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเองในการนำไปใช้สอบวัดระดับภาษาจีนในอนาคต

2. การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน วิทยาลัยศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ระดับชั้นปีที่ 1 - 4

การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมทั้ง 6 กลวิธีย่อย จากผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลวิธีที่นักศึกษานิยมใช้มากที่สุดเป็นสองอันดับแรก คือ กลวิธีใช้อภิปัญญาและกลวิธีการเสริมและการทดแทน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพรวัฒนากมลกุล และปรมินทร์ ประภาการ (2562) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พบว่า กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่องหรือที่เรียกว่า กลวิธีการเสริมและการทดแทน เป็นกลวิธีที่นักศึกษานิยมใช้มากเป็นอันดับแรก ทั้งนี้ ยัง

สอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของยิ่งรัก ชุนชาติประเสริฐ (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษาไทย ซึ่งผลการศึกษา พบว่า กลวิธีการชดเชยข้อบกพร่องเป็นกลวิธีที่นำมาใช้มากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณี อรุณเรือง ทรงสิริ วิชิรานนท์ และภาวิณี อุ่นพัฒนา (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งผลการศึกษาพบว่า กลวิธีที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการเสริมและการทดแทน และสอดคล้องกับสุภาภรณ์ สุวรรณโอภาส (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทยในภาคใต้ พบว่า มีการใช้กลวิธีการเสริมและการทดแทน โดยใช้วิธีเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ภาษาเยอรมันจากภาษาท่าทางของผู้พูดในระดับบ่อยเช่นกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเกศินี ชัยศรี (2561) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ซึ่งพบว่า กลวิธีที่ใช้อภิปัญญาอยู่ใน 3 อันดับที่นิยมใช้บ่อย

สำหรับกลวิธีที่นักศึกษาสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิตใช้น้อยที่สุดมีอยู่ 2 กลวิธี คือ กลวิธีความรู้และความเข้าใจและกลวิธีด้านการจำ ทั้งสองกลวิธีนี้มีค่าเฉลี่ยที่ไม่ต่างกันมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนุสรา มัตซูกิ (2551) ที่กล่าวว่า กลวิธีการจำ เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนมีระดับความถี่ในการใช้น้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลวิธีปัญญา และกลวิธีทดแทน แม้กลวิธีการจำจะเป็นกลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนมีความถี่ในการใช้น้อยกว่ากลวิธีปัญญา และกลวิธีทดแทน แต่ในการเรียนการสอน ผู้สอนไม่ควรมองข้ามการเรียนการสอนที่ใช้กลวิธีการจำ การใช้เทคนิคการฝึกโครงสร้าง และถึงแม้ว่าการวิจัยในครั้งนี้กลวิธีความรู้และความเข้าใจ และกลวิธีด้านการจำ เป็นกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้น้อยที่สุด ซึ่งผลการวิจัยแตกต่างกับงานวิจัยของ Li Yamei (2008 อ้างถึงใน พิมพร วัฒนากมลกุล และปรมินทร์ ประภาการ, 2562) ที่ศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาไทย พบว่า กลวิธีด้านการจำ เป็นกลวิธีที่นักศึกษาไทยที่เรียนภาษาจีนนิยมใช้มากที่สุด ดังนั้น จากการที่กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้กลวิธีใช้อภิปัญญาและกลวิธีการเสริมและการทดแทนมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในปัจจุบันส่วนใหญ่มีวิธีการเรียนรู้ภาษาจีนในรูปแบบใหม่ ๆ มากขึ้น ต่างไปจากอดีตที่มีช่องทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนที่ไม่หลากหลาย นักศึกษาสามารถค้นพบวิธีที่เหมาะสมกับตัวเองได้มากกว่าในอดีต อันเนื่องมาจากสื่อสาธารณะหรือโซเชียลมีเดียที่มีส่วนช่วยในการเรียนรู้มากขึ้น

จากการศึกษาครั้งนี้ มีข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า กลวิธีที่นักศึกษาเลือกใช้มากที่สุด คือ กลวิธีใช้อภิปัญญา นักศึกษาส่วนใหญ่มีเป้าหมายชัดเจนที่จะพัฒนาทักษะภาษาจีน เช่น ฉันอยากจะดูซีรีส์จีนได้โดยไม่ต้องอ่านคำบรรยายภาษาไทย หรือแม้กระทั่งการมีเป้าหมายที่จะไปทำงานที่ประเทศจีน สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาในยุคปัจจุบัน นอกจากการเลือกสรรวิธีการและขั้นตอนในการพัฒนาทักษะเพื่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาจีนแล้ว การกำหนดเป้าหมายของการเรียนและการใช้ประโยชน์จากภาษาต่างประเทศที่ตนเองเรียนรู้อยู่ นับเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการฝึกฝนภาษาต่างประเทศมากยิ่งขึ้นด้วย ดังผลการศึกษาที่กล่าวถึงการมีเป้าหมายที่จะไปทำงานในประเทศจีน หากย้อนกลับไปในอดีต ผู้เรียนภาษาจีนมักจะตั้งเป้าหมายการสื่อสารภาษาจีนเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่ แต่ในปัจจุบันมีช่องทางการทำธุรกิจหรือการเดินทางไปเรียนต่อและทำงานต่อในประเทศจีนมากขึ้น ทำให้เป็นเหตุผลที่มีผู้เรียนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ ยังมีกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์จากการดูซีรีส์จีน ซึ่งเป็นอีกหนึ่งในกลวิธีที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบัน ซึ่งจากการสังเกตุของผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่รู้จักและติดตามละครชุดหรือซีรีส์ของประเทศจีนมากกว่าในอดีต โดยเฉพาะในยุคหลัง ซึ่งจุดเริ่มต้นมาจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและ

วัฒนธรรมในประเทศจีน ทำให้รัฐบาลจีน มีนโยบายลดการผลิตซีรีส์ย้อนยุคลง และเพิ่มซีรีส์แนวคนเมือง รักวัยรุ่น สายอาชีพต่าง ๆ รวมทั้งซีรีส์รีเมก อีกทั้งเทคโนโลยีการสื่อสารและอินเตอร์เน็ต ยังมีส่วนช่วยเร่งสร้างความนิยม สำหรับคนไทย โดยเฉพาะผู้ที่เรียนภาษาจีนก็เลือกใช้การชมซีรีส์ผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ช่วยในการเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มเติมด้วย (สุดสัปดาห์, 2561)

สิ่งที่เป็นจุดเด่นของการศึกษาในครั้งนี้คือ ผลการศึกษาสามารถสะท้อนความเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนและผู้สอนได้ในหลายแง่มุม เช่น 1) ผู้เรียนนิยมใช้กลวิธีใช้อภิปัญญาและการเสริมและการทดแทนมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์จากสิ่งแวดล้อมหรือตามความพร้อมของตนเองได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ มากกว่าการได้รับคำแนะนำจากผู้สอน ผู้เรียนสามารถหาข้อผิดพลาดและวิธีการแก้ไขการเรียนรู้ได้จากแหล่งต่าง ๆ มากขึ้น เช่น แอปพลิเคชันการแปลภาษา ช่องทางการเรียนด้วยสื่อต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถเลือกแก้ไขจุดบกพร่องของตนเองในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น ทำให้บทบาทของผู้สอนที่เป็นผู้กำหนดวิธีการเรียนรู้จากในอดีตต้องเปลี่ยนสถานะเป็นผู้ให้คำปรึกษาแทน 2) ผู้สอนมีความสำคัญในการเป็นส่วนหนึ่งที่จะส่งเสริมและสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะการเรียนภาษา จำเป็นที่จะต้องติดตามอย่างใกล้ชิด จากการศึกษาพบว่าแม้เทคโนโลยีจะมีบทบาทต่อการเรียนการสอนมากขึ้น แต่วิธีการกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลจากผู้สอนเป็นสิ่งที่เทคโนโลยียังไม่สามารถทำได้ เพราะฉะนั้น ผู้สอนก็ยังมีความจำเป็นในกระบวนการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างมากเช่นกัน 3) ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า การให้ความสำคัญกับกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์สำหรับผู้เรียนภาษาจีนจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่น ตั้งใจและเลือกใช้วิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับตนเองมากยิ่งขึ้น ผลการศึกษานี้สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการปรับปรุงรายวิชาและพัฒนาด้านการเรียนการสอนภาษาจีนของสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิตให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการมอบหมายงานที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาเกิดมุ่งมั่นในการเรียนรู้ เช่น การแนะนำซีรีย์หรือเพลงจีนที่อยู่ในกระแส การใช้มีเดียต่าง ๆ ที่ทันสมัยมาประกอบการเรียนการสอน หรือการจัดกิจกรรมที่นักศึกษาจะมีโอกาสประเมินความสามารถของตนเองอย่างสม่ำเสมอ เช่น การแข่งขันคำศัพท์ การแข่งขันการอ่าน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านการสอน

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะด้านการสอน ดังนี้

1.1 เมื่อผู้สอนทราบถึงการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้สอนควรนำกลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมมาใช้กับผู้เรียน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด และผู้สอนไม่ควรเลือกใช้กลวิธีใดกลวิธีหนึ่งเพียงอย่างเดียว ผู้สอนควรมีการประเมินความเหมาะสมของกลวิธีการเรียนรู้กับตัวผู้เรียนอยู่เสมอ เพื่อให้กลวิธีการเรียนรู้เหมาะกับผู้เรียนแต่ละชั้นปี และเหมาะสม ทันยุคสมัยมากที่สุด

1.2 จากผลการวิจัย พบว่ากลวิธีที่นิยมใช้มากที่สุด คือ กลวิธีใช้อภิปัญญาและกลวิธีการเสริมและการทดแทน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะให้ผู้สอนนำกลวิธีดังกล่าวไปใช้ในการสอน โดยสามารถแบ่งผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่ง ใช้กลวิธีดังกล่าวในการสอน และกลุ่มที่สองไม่ใช้กลวิธีใดเลย เพื่อที่จะได้พิสูจน์ผลลัพธ์ในการใช้กลวิธีดังกล่าวของทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนภาษาจีนต่อไปในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะด้านผู้เรียน

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะด้านผู้เรียน ดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลาย พื้นฐานทางภาษาจีนและระดับชั้นปีไม่ได้ส่งผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยตรง ดังนั้น ผู้วิจัยคิดเห็นว่า ผู้เรียนควรเลือกใช้กลวิธีการจำคำศัพท์ที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านความถนัด ความพร้อมทางด้านเครื่องมือสารสนเทศ ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล หากผู้เรียนสามารถเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับตนเองได้แล้ว ย่อมจะส่งผลดีต่อประสิทธิภาพในการพัฒนาการจำคำศัพท์มากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะต่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

3.1 การศึกษานี้มีข้อจำกัดในด้านกลุ่มตัวอย่าง หากมีการศึกษาในครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอให้มีการศึกษาโดยการแบ่งกลุ่มประชากรตัวอย่างออกเป็นแต่ละชั้นปี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.2 ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีการศึกษากลุ่มประชากรตัวอย่างที่มีข้อจำกัดเป็นวงกว้าง ในการศึกษาครั้งต่อไป จึงเสนอแนะให้มีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีพื้นฐานภาษาจีน และกลุ่มที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีน หรือแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง คือ กลุ่มที่ทดลองใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการจำคำศัพท์ และกลุ่มที่ไม่ได้ใช้กลวิธีใด ๆ ในการจำคำศัพท์เลย โดยอาจกำหนดระยะเวลาเป็น 1 ภาคการศึกษา เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่มีความแตกต่างและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.3 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยภายในสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยรังสิตเท่านั้น ซึ่งมหาวิทยาลัยรังสิตเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน ระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐบาลและมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อให้เห็นความแตกต่างและได้ผลการวิจัยที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

3.4 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรเพิ่มการสัมภาษณ์หรือมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อให้ข้อมูลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักเลขาสภาการศึกษา. (2559). **รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยสังเคราะห์ภาพรวม.** กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

เกศินี ชัยศรี. (2561). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต. **วารสารวิเทศศึกษา**, 8(2): 218.

นริศ วศินานนท์. (2549). เรียนภาษาจีนอย่างไรให้ได้ผล. **วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์**, 1(2): 16-17.

นุสรา มัตซูกิ. (2551). **การศึกษากลวิธีการจำ กลวิธีปัญญา และกลวิธีทดแทน ในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ.** สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิมพร วัฒนากมลกุล และปรมินทร์ ประภาการ. (2562). **การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

ยิ่งรัก ชุนชาติประเสริฐ. (2546). **กลวิธีการเรียนภาษาจีนกลางของนักศึกษาไทย.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุดสัปดาห์. (2561). **คอซีรีส์จีนในแป้ว! จีนออกนโยบายลดการผลิตซีรีย์จีนย้อนยุค**. สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2564, จาก (https://sudsapda.com/film/151056.html.

สุพิชฌาย์ ทวีธนวิริยา สุกัญญา วศินานนท์ และ Liu Jiaxiang. (2559). กลยุทธ์พิชิตการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน แบบใหม่ระดับ 4. **วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยราชมงคลกรุงเทพ**, 10(2): 125-126.

สุภาภรณ์ สุวรรณโอภาส. (2553). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาเยอรมันของผู้เรียนไทยในภาคใต้. **วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 6(1): 281.

สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ. (2553). **ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

อรุณี อรุณเรือง ทรงสิริ วิชิรานนท์ และภาวิณี อุ่นวัฒนา. (2560). **การศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

Minghui, Z. (2012). **Chinese vocabulary teaching of Thai college students based on memory strategies**. Master's Thesis College of international education Shandong University China.

Oxford, R. L. (1990). **Language learning strategies: What every teacher should know.** New York: Newbury House Publishers.

Yamei, L. (2008). On the Chinese vocabulary learning strategies of Thai students. **Journal of Yunnan Normal University**, 6(2): 88-92.